

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Tres differentes viæ, per quas animam Deus ad hoc exercitium conducit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

quo vis alio exercitio. Omnes enim inimici huius impressiones & conatus illi elidunt. Interiorius nos illuminant, neque parum ad cogitationes nostras sedandas conferunt. En diversas diversorum statuum ac dispositionum, quibus in oratione subjecti sumus, causas. Nunc age exponamus

Tres differentes vias, per quas animam Deus ad hoc exercitium conducit.

Deus ergò, quem primarium esse diximus in hoc sancto exercitio Directorem, tribus nos viis hoc in exercitio conducit. Prima est, quam ordinariam appellamus & communem; altera est sensibilis devotionis atque interioris consolationis, ac tertia privationis & ariditatis.

Prima est, ubi nihil nobis concedit, nisi *gratiam ordinariam*, quæ est imperceptibilis, sicque permittit, ut ipsi laboremus, applicando industriam, omnesque potentias nostras, juxta præcepta jam assignata. Quâ in replurimum oblectatur Majestas divina, ubi videt nos studiosè ac sollicitè laborantes, ut illius penitiolem cognitionem, ferventiolemque amorem percipiamus: atque hic labor extreme nobis utilis ac meritorius est.

Eapropter magnis animis illum debemus suscipere atque in eo absque omni fastidio, atque alterius status, hac vitâ durante, desiderio perseverare, imò statum istum magnifacere, aliisque omnibus præferre debemus, quia Deus est, qui

qui illum decernit, ipse verò aliunde sufficien-
tissimus est, ut ad unionem affectivam cordis
nostri cum Deo, qui potissimus orationis fru-
ctus est, perveniamus. Via ista etiam valde
est naturæ humanæ consentanea, quia ratio
illic agit: neque verò admodum difficilis est,
quia gratia Dei nos in illa conducit, etsi illam
sensibiliter non percipiamus, id quod Fratres
nostri debent bene perpendere, ut ne inci-
dant in errorem eorum, qui nunquam ora-
tionē suā contenti sunt, nisi in illa suavitate
persenserint ac sensibilem devotionem, quæ
ordinariē non servit nisi ad nescio quibus
blanditiis deliniendam eorum naturam, amo-
remque proprium confovendum.

Dicimus ergo, in hac prima via magnis
animis laborandum esse, excitando intel-
lectum ad inquirenda convenientia argumen-
ta, quibus inflammetur voluntas, hanc dein-
de flammam fovendo atque actuum materiæ
conformium productione augescendo, deniq;
omnia istius divinæ omninoque cælestis artis
præcepta in praxin redigendo.

Altera, quam Deus tenet, via vocatur gra-
tiæ ac *devotionis sensibilis*; quando se Deus
quasi palàm & apertè animæ exhibet, conce-
dendo ei lumina, suavitates & consolationes
sensibiles. Anima hoc in statu currit, imò volat,
quin à quopiam impediatur, omnia incipit & o-
mnia perficit absque difficultate, atque etiam
aliquando tantæ suavitatis plena est, ut quasi
specimen aliquod futuræ cælestis gloriæ degu-
stare videatur.

*Secunda
via.*

N

Tertia

De
oratione

Tertia huic è diametro opposita via est *desolationis* atque *ariditatis*, in qua anima non solum omni gratia sensibili, verùm etiam propriis viribus adeo destituitur. ut ne unicum quidem efformare possit conceptum, aut elicere affectum bonum, sed tota stupida, atque ad omnia insensibilis remaneat, ut dicere solummodò queat cum Psalmista; *Ps. 21. 16.* *Arui tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhaesi faucibus meis,* quia nimirum nullum ad te proferre verbum non potest. Hæc attamen via, licet adeo molesta ac difficilis, excellentissima est, maximeque meritoria. Quomodo in illa se gerere quisque debeat, postea exponemus, quare hic solum dabimus aliquot monita magnæ considerationis, quæ quidem necessariò sequi quisque debet, in quacumque sit ex tribus illis viis aut statibus.

*Monita generalia de tribus statibus
predictis.*

Resignatio prima conditio. PRIMò ad orationem eundem est animo penitus simplici, humili, atque ad ea, quæ Deo placuerit nobis vel in nobis facere, sive velit nos conducere per lumen, sive per tenebras, sive per gratiam sensibilem, sive desolationem, indifferenti. Quæcumque enim facit Deus, non possunt nobis non esse quàm maximè proficua, totumque in eo situm est, ut omnia tanquam ab ipsius manu provenientia æquis animis suscipiamus. Et verò quid refert, quâ viâ ad ipsum pergamus, modò tandem perveniamus? Nostrum est, amoris plenum illius ductum sequi, atque ad omnia esse comparatos, liben-